

OPISKELIJAN SUUSTA

Tulin kolme vuotta sitten Helsingin teologiseen tiedekuntaan. Teologian opiskelu tuntui hyvin luontevalta vaihtoehdolta, koska olin kiinnostunut teologiasta. Teologiset kysymykset alkoivat painaa mieltäni, kun hengelliset asiat tulivat ajankohtaisemmaksi kuin aiemmin.

Kuulin tarinoita siitä, miten jotkut olivat menettäneet uskonsa opiskellessaan teologiaa. Tämä on mielestäni ymmärrettävää, jos ei löydä muuta näkökulmaa teologian työstämiseen, kuin mitä yliopistolla kerrotaan. Jotkut ihmiset saattavat nähdä hengelliset näkökulmat epäilyttävinä tieteen lähtökohdaksi. Uskonnollisia asioita käsittelevä tiede ei voi kuitenkaan koskaan olla uskonnollisesti neutraalia. Se asettuu joko uskoa vastaan, tai se asettuu sen puolesta.

Olin mielissäni, kun kuulin STI:stä. Kuulin, että se toimii hyvänä vastapainona sille, mitä opitaan yliopistolla. Kun kävin ensimmäisiä kertoja STI:llä, tutustuin pian toisiin opiskelijoihin, ja koin sen hyväksi paikaksi. Huomasin pian STI:n tulleen minulle eräänlaiseksi turvasatamaksi, joka tarjoaa teologiaa kokonaisvaltaisesti sekä aivoille että sielulle. Teologisten pulmien käsittely on käynyt minulle helpommaksi STI:llä toisten uskovien teologien vierellä. Siksi kahvihetki ja sen jälkeen käynnistyvät teologiset keskustelut ovat usein minulle kullanarvoisia. Jumaluusopillisten asioiden pyörittely sosiaalisella areenalla auttaa paljon argumentoinnissa ja kokonaisuuksien jäsentämisessä. Toki välillä on ihan mukavaa keskustella muustakin. Sydäntäni lämmittää myös STI:llä oleva hyvä seura ja kotoisa ilmapiiri. Sinne on helppo tulla.

Olen onnekseni pysynyt sekä Hengessä että Helsingissä. Jumala on minua varjellut tielläni, ja Hänen varjelukseensa luotan vastaisuudessakin. Hänen sanassaan pitäytyminen on osoittautunut minulle kaikkein parhaimmaksi tavaksi tehdä teologiaa.

Matt. 4:4 ”Kirjoitettu on: ’Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.’”

Juha Virtanen, teol. yo